

Foredrag af Bruno Gröning, Wien, 1958

"At jeg i dag taler til Dem over mikrofonen ..."

Henvisning:

Denne oversættelse følger den nøjagtig afskrift af det juleforedrag, som Bruno Gröning 1958 i Wien indtalte på lydbånd.

For at sikre kildens ægthed, er der bevidst givet afkald på sproglig eller grammatisk korrektur i teksten.

De små tal, som står før hvert afsnit, henviser til de tilsvarende lydspor i foredrags-cd'en, for at gøre det lettere at finde det pågældende sted.

Optagelser af Bruno Grönings foredrag med hans originale stemme fås som cd, og kan bestilles på følgende Internetadresse: www.bruno-groening-stiftung.org

Foredrag af Bruno Gröning, Wien, 1958

"At jeg i dag taler til Dem over mikrofonen ..."

1

Kære venner, at jeg i dag taler til Dem over mikrofonen, har både sin grund og sin værdi. Det er ikke nødvendigt, at De taler til mig. Det har aldrig været nødvendigt, at hverken den ene eller den anden af mine medmennesker siger blot det mindste til mig, eller måske oven i købet begynder at klage over, hvilke bekymringer og vanskeligheder han har. Eller måske går så vidt, at han tror, at han må beskrive sine sygdomme for mig. Nej, kære venner, det er ikke nødvendigt. Jeg ved, at dette kun er en magt, vanens magt, fra Deres side. Når De er blevet klar over noget besvær i Deres krop, er De gået til Deres læge – hvad jeg nu straks på forhånd siger, at jeg på ingen måde fraråder, heller ikke fortsat at gå til Deres læge – men som De er vant til, beskriver De Deres vanskeligheder for denne læge, så han kan behandle dem.

Jeg adskiller mig ganske skarpt fra en læge, fra en heilpraktiker. Kort sagt: Jeg har ikke det ringeste at gøre med ondet, som De kalder "sygdom". Jeg behandler heller ikke sygdom, sådan som læger og heilpraktikere behandler dem. For jeg ser på forhånd, at det er helt forkert at behandle det onde. Med denne behandling bliver de – efter min mening – fremmet. Og derfor stiller jeg helt det onde, det De kalder "sygdom", til side.

Hvad "behandler" jeg, hvad vil jeg? Under ordet "behandling" kan man forstå rigtig meget, og fra juridisk side er jeg så ofte blevet bebrejdet dette ord "behandling", at man skulle tro, at jeg med dette ene ord "behandling" allerede har forbrudt mig mod heilpraktikerloven, og dermed også gjort mig strafskyldig.

Det er ikke ukendt for Dem, at jeg i januar i år havde min retssag. Det vil sige "min", for man dikterede mig den, den blev mig påtvunget, idet der jo er mennesker, som tror, at alt hvad Gröning gør og siger, er behandling. Han behandler de syge, han behandler sygdomme, og det er forbudt ifølge heilpraktikerloven. Det skal bemærkes,

at jeg blev straffet for det med en bøde på 5,000 Mark, at jeg måtte bære samtlige sagsomkostninger, og desuden blev idømt otte måneders fængsel med en prøvetid på fem år. Med det sidste vil man ikke andet end helt og fuldt sætte mig ud af spillet.

Men jeg siger, at det ikke skal komme dem til skade, jeg er endnu ikke færdig. Hidtil er d'herrer jurister og d'herrer medicinere kommet til orde. Nu tror jeg, at det er min tur til at sige det til menneskene, som er den rene sandhed her. Grundlæggende er jeg for størstedelen blevet fejlvurderet, også fra Deres side, idet De tror, at De må beskrive sygdommen for mig, for ellers kan De ikke blive helbredt. Ellers ville det ikke være muligt, at De overhovedet kunne tro på sundheden. De – ligesom også d'herrer videnskabsmænd, ligesom også d'herrer fra retsvæsenet og lægevidenskaben – ved vel, at det ikke holder stik, hvad man har idømt mig, hvad man har pådigtet mig!

2

Her har man kun erkendt én ting: Gennem Gröning er der en vis fare for, at mennesker erkender den sandhed, at det er dem selv, der kan få gang i helbredelsen. Og det er netop, hvad jeg vil lade Dem vide her over lydbåndet, kære venner.

Jeg kunne også gøre det samme, idet jeg satte mig ned og for eksempel skrev en bog eller en brochure, og forklarede Dem det på den måde. Der er mange veje, der fører til Rom. Og sådan er det også her, kære venner, at også jeg ved, hvilken vej jeg skal gå, for at kunne lade denne hjælp komme mennesker til gode.

Men grundlæggende understreger jeg endnu engang, at De jo ikke igen skal begynde at tro, at jeg behandler sygdom. Til alt dette giver jeg Dem et godt råd. Det vil sige, jeg siger ikke meget, jeg siger ikke andet end det, De skal gøre ved Dem selv, ved Deres krop. Det skylder De Dem selv. De skylder intet menneske regnskab, men først og fremmest Dem selv. Ikke engang Gröning skylder De regnskab for, hvad De foretager Dem. Om hvad De har forsyndet Dem med overfor Deres egen krop, idet De hidtil på Deres egen krop – hvad der vel ikke kan være ukendt for Dem – kun har gjort forsøg. Eller de mange forsøg på at blive fri for sygdommen, som Deres krop var behæftet med. Jeg forstår så udmærket, at De ikke har mindste anelse om, hvad De skal stille op med det, jeg lige har sagt.

Men jeg kommer ikke uden om at sige Dem sandheden, som jeg selv har erfaret den, og som jeg selv er overbevist om. Jeg ser det ikke – end ikke i mindste måde – som min pligt først og fremmest at forklare Dem det for at overbevise Dem. Nej! Min første pligt har jeg i dette jordiske liv altid set i, at jeg selv er det, og at jeg selv har overbevist mig om det, som ordet "sandhed" siger os. Jeg må selv være helt overbevist om alt det, så jeg kan give min overbevisning videre til Dem alle på Deres livsvej, også om hvordan jeg har samlet erfaringerne, for at De i al fremtid i Deres fortsatte liv ved, hvordan De skal gøre det rette.

Jeg forlanger heller ikke, at De måske oven i købet skal komme på den tanke, at De nu skal have tro og tillid til Gröning. Nej, venner, hold først og fremmest Gröning helt udenfor. Her drejer det sig, hvad De vel selv er klar over, ikke om navnet, og endnu mindre om personen Gröning. Her drejer det sig om Dem selv! Her kommer det an på hver enkelt. Enhver er sig selv nærmest, alene fordi han har brug for at optage det gode. Det kommer først og fremmest an på ham selv, for han må selv vide, at hans krop længe ikke mere har været under den guddommelige orden. Så der ikke kun om ham, men i ham selv, kan komme den fuldstændige orden. Og hidtil har han ikke vidst, hvordan han kunne blive befriet for dette onde, som han kalder "sygdom".

Det er umuligt, siger han, siger De, siger hver enkelt, som er belemret med ulykke, at han igen kan blive befriet for denne ulykke. Ikke alene har han selv forsøgt alt muligt, men også mennesker i hans omgivelser har forsøgt alt muligt for at befri ham for dette onde.

3

Her og der har der været mennesker, som bestemt har indbildt Dem og ladet Dem vide, at de har forsøgt alt for at befri Dem for dette onde, som De kalder "sygdom". Det har alt sammen været forsøgt. Alle forsøg er mislykkedes. De er selv blevet klar over, at ondet hele tiden blev værre og bredte sig så meget, at De i dag hverken kan det ene eller det andet mere.

Kort og godt, Deres krop er til dels, Deres krop er i større grad, eller for størstedelen blevet nedbrudt, så De nu ikke mere ved, hvad De skal stille op med den, at De ikke mere kan bestemme over den, at den, kroppen, ikke mere lyster, at den ikke mere optager den og den næring, eller slet ikke mere vil beholde den i sig. At De næppe kan bevæge den, og hvis, så får De forfærdelige smerter. Der er også mennesker, som ikke mere kan bevæge deres krop, og alligevel gør det ondt i kroppen. Altså kort og godt, hver af Dem, mange af os har mærket, at ondet har grebet så meget om sig, at han, mennesket, ejeren af kroppen, ikke mere er herre over sin krop.

Nu er han hjælpeløs, nu er han blevet rådløs, nu er han blevet dådløs. Han ved ikke mere, hvad der er det rigtige, men der er ikke andet for ham at gøre end at afgive alt det slette, alt det onde, han har mærket i sin krop – og endnu mærker i dag. Det er indbildning, når han siger: "Hvad andet er der at gøre, end at beskæftige mig med det jeg føler, at beskæftige mig med det, som gør ondt på mig? Og hvad andet er der for mig at gøre end at behandle det, jeg mærker som sygdom? Jeg kan ikke gøre andet end at forsøge alt muligt, og dog er hvert enkelt forsøg, indtil nu, faktisk blevet til det værre."

Der er allerede nogle ganske få, som rent intuitivt eller følelsesmæssigt forsøger mindre, eller fordi de har truffet et medmenneske, som kendte det sande, idet han sagde: "Gør dette eller hint, jeg råder Dem kun til det gode." Eller han får selv den tanke: "Det, jeg nu gør ved min krop, hvad jeg tilfører min krop, eller at jeg falder til ro, lader roen falde på mig, det skal nok blive til noget. For jeg forstår, at denne

ulykke ikke skal behandles, men at min krop har brug for ro, og at jeg virkelig må tænke på, hvad jeg har brug for til min krop."

Også her, mine kære venner, må jeg jo sige, at der er nogle – om også meget, meget få mennesker – at der blandt alle mennesker findes nogle, som virkelig har vidst det rigtige, og også har gjort det rigtige. De var klar over, hvordan, hvornår og hvorfor kroppen var kommet i uorden, og at de nu ville gøre det modsatte af det, at de virkeligt ville optage gode tanker, bevare roen, for så vidt de allerede havde den, og altid fortsat ville bevare den, så de vil optage sande og gode tanker, og dermed også vide, hvad de skulle gøre for deres krop, og også indhente det forsømte, det de længe og altid skylder Deres krop.

4

Nu vil jeg drage en lille sammenligning, idet jeg omtaler et teknisk mirakel. Det er lige meget hvilket mirakel jeg mener med det. Det kunne være en radio eller et fjernsyn. Det kunne også være et strygejern. Det kunne også være noget andet teknisk. Alt dette forstår De at behandle efter forskrifterne, mine kære venner. De ved nøjagtigt, hvad de skal tilføre dette tekniske mirakel.

Hvis jeg nu ganske kort tænker på radioen, så ved De, at denne radio har brug for bestemte energier, for trådløst både at kunne optage og også gengive noget. De ved, hvilken strømstyrke, hvilken volt apparatet har brug for at få tilført, da energien ellers vil være for svag, og apparatet ikke ville være i stand til at optage sendebølgen fra den ene eller anden sender. De er også i stand til at indstille dette apparat på bestemte bølgelængder, så De derefter kan optage den enkelte, altså mange sendere, ikke på én gang, med kun adskilt. Og det vil også være muligt for Dem at tro på det, ligesom De i dag virkelig tror det, fordi De også for størstedelen er i besiddelse af en radio; og hvis ikke, så ved De, at et sådant teknisk mirakel er i stand til trådløst at optage sendebølgen, og at De i Deres hus, i Deres hjem, eller ligegyldigt hvor De befinder Dem med dette apparat, også hører, hvad senderen tilbyder os på dette program. De hører det simpelthen! Og det er ikke anderledes med et fjernsyn, hvor De ikke kun hører, men også ser alle de mennesker, der står foran kameraet, det vil sige dem, som bliver optaget og videregivet som billeder over fjernsynsapparatet.

Altså, kære venner, her er vi nået til noget, som ganske tydeligt viser Dem, at der virkeligt findes ting, som vi fra det fjerne kan oprette i vores hus. Og alt dette sker kun, når apparatet, det tekniske mirakel, er upåklageligt i orden, og det tilsvarende får kraftstrømmen, energien, tilført i den rigtige styrke, og også er rigtigt indstillet.

Her har De det faste holdepunkt, idet De nu kun skal drage sammenligning, idet De sammenligner det tekniske mirakel med det guddommelige mirakel. Vi, hvert menneske, er et guddommeligt mirakel. Enhver er og bliver en guddommelig skabning. Det skulle ikke være ukendt for Dem, at der for hundrede, ja, endog for tusinder af år siden var mennesker, der ofte hørte Guds stemme, ligesom de også

havde mange visioner, det vil sige, at de så langt ud i det fjerne, ligesom de kunne se ind i fortiden, i nutiden og i fremtiden, at de så billeder, som De affærdiger med det ene ord "vision", at De ville sige: "Han har haft en vision, han har både set og hørt dette og hint."

Dermed skulle det være klart for Dem, at der virkelig i det guddommelige rige findes så meget mere, at alt dette er muligt, og at Gud ikke unødvendigt har givet os en krop, som vi skal tage så ligegyldigt. Men at også vi skal sørge for den, og også her skal sørge for, at vi optager visse energier, så kroppen, når den har den rigtige strøm-og energispænding, at han så er i stand til fra det fjerne at optage alt det i sig, og også fortsat er i stand til at videresende det han har optaget, til sine næste, hvis han forstår at indstille sig på denne enkelte.

5

Og indtil nu siger mennesker ofte, at der er sket et mirakel, at de for en af Deres nærmeste, som har været dårlig – jeg udtrykker mig tydeligere, når jeg siger, som De så ofte og smukt har sagt det, at han har været dårlig, har været syg, at han var grebet af en uhelbredelig sygdom, hvordan mennesker har konstateret det, og at De hidtil ikke har kunnet tro, men at De endelig gennem et menneske, eller af Dem selv er kommet til denne erkendelse: "Jeg tror, at jeg selv kan hjælpe ham. Jeg har også konstateret, at min næste var så nedbrudt, at han ikke mere var i stand til at tro. Han havde opgivet alt håb, han havde mistet al tro, endog sin selvtillid, idet han havde opgivet sig selv, og så er det jo min pligt at bede for ham, at bede og at tro for ham.

Naturligvis sker dette kun, når De selv, som mange mennesker også har gjort, har optaget roen i Dem, og desuden har optaget så megen kraft og energi, at De havde selvtillid og også troen på, at De kunne hjælpe Deres næste, og herefter, efter denne indstilling, efter denne modtagelse, har De undret Dem og sagt: "Jeg har troet for ham, jeg har bedt for ham. Og faktisk er der sket et mirakel for min næste: Han er virkelig blevet rask!"

Men hvor ofte er dette ikke også sket: Når det menneske, som har samlet disse erfaringer, har sagt til den ene og den anden i sine omgivelser, at han har bedt for ham, at han har troet for ham, modtaget det gode for ham, og at (hvad De også selv har konstateret som sandhed) han derved er blevet rask, så blev dette menneske at sine omgivelser, som intet vidste om det gode, aldrig har holdt sig til Gud, hele tiden fortalt, at det er noget vrøvl; det skal han ikke tro på. Det er en indbildning; han er blevet rask gennem noget helt andet. Det har aldrig været sådan, at De eller et menneske er i stand til på afstand at helbrede et menneske.

"Det er jo noget vrøvl!", hvor ofte siger mennesker ikke, så vantro som de er blevet, "at et menneske kan blive rask igen gennem troen. Sådan noget findes slet ikke. Det er kun indbildning!" Det formaster den ene og den anden sig til – her netop fortælleren. Det er tilfældigt. Det kunne lige så godt være, som mennesker i samtale siger, når de er i bekneb: "Tja, det var" – for min skyld kan vi gerne sige –

"medicinen". Eller: "Det var det eller det, som man havde givet patienten, eller hvad man behandlede sygdommen med, og så er det forsvundet, det vil sige, blevet helbredt."

Ja, venner, at der findes den slags mennesker, er ikke kun jeg, men vil også De blive klar over. Men jeg siger fortsat: Tag Dem ikke af det! Som jeg endnu engang gentager, føler jeg mig ikke forpligtet til at overbevise Dem, men mig selv. Hvad jeg selv gør, det må også De gøre for Dem selv, så De ikke først tror på Deres næste og har tillid til ham. Tværtimod: De må forstå at arbejde på Dem selv, idet De først og fremmest må opnå selvtillid og tro, troen på Dem selv. Og De er selv forpligtet til at overbevise Dem om alt det, som er om og i Dem selv.

Og så vil De lidt efter lidt komme til den erkendelse, at også De er en Guds skabning. Og De vil ganske enkelt af gøre det med et ord og sige: "Jeg er også guddommelig. I mig, i min krop er der liv, om min krop er der liv. I dag ved jeg, hvad dette ene ord 'liv' siger mig: Livet er Gud!"

Den ene har mere, den anden har mindre. For den, som har mindre liv i sig, mindre liv om sig og mindre liv i sin krop, det vil sige, at han ikke mere har livsenergien, skulle det være klart, at det er ham selv, der må gøre noget for at optage nyt liv, ny kraftenergi, så han derigennem er i stand til virkelig at bestemme over sin krop, så hver lem, hvert organ er fuld af energi, så det kan sættes i virksomhed, ganske efter, hvordan mennesket vil bruge sin egen krop.

6

Når der et eller andet sted i et teknisk mirakel er en lille, eller den mindste fejl, så energien ikke kan blive ledt igennem, så vil dette apparat, dette tekniske mirakel, aldrig kunne fungere. Naturligvis er det ikke anderledes i Deres krop. Når energien ikke er tilstrækkelig til at oplade alle organer, så alle organer har så megen energi, at de eksisterer, at dette organ understøtter de andre organer, så bogstavelig talt alt arbejder så godt sammen, at der derpå hersker den fuldstændige orden i denne krop.

Her kunne jeg, kære venner, give mange forklaringer og også mange beviser for, hvordan et menneskes krop er indrettet, og også til mindste detalje forklare, hvordan denne krop fungerer, så De også selv ville sige: "Ja, nu har Gröning fuldstændigt analyseret kroppen, han har givet os forklaringen, nu er det forståeligt for mig!"

Men når jeg blot siger dette, kære venner, så er det kun teori, men endnu langt fra praksis. Og jeg regner det for meget vigtigt, at De nu selv overgår til egen praksis, idet De på Deres egen krop, det vil sige begynder at studere Dem selv, så De er i stand til at studere Deres egen krop så vidt, som til at lære den at kende, og at De så også ved, hvordan funktionen i Deres krop i det hele taget kommer til at ske, og De så – når alt i Deres krop fungerer – ikke kun gør et eller andet med Deres krop, men kan gøre netop det, som De vil.

Nu må De være klar over én ting, kære venner: Det De vil, afhænger ganske af Deres egen vilje! Jeg ved, at De endnu ikke er helt klar over dette. Og når jeg nu ganske klart siger, at De så ofte for Dem selv siger: "Tja, kære Gröning, kære hr. Meier, kære hr. Schulz, kære Huber, kære doktor, det er da klart, at jeg vil være rask! At jeg vil have en sund krop igen! Og De vil vel tro på mig, at jeg tror, at jeg vil få en sund krop, at det passer, hvad jeg siger." Ja, det er rigtigt. Men hvad skal man gøre? Når jeg bliver ved ordet "tro", ved mennesket heller ikke i dag, ved han ikke det mindste om, hvad han skal stille op med det.

Der er meget, som mennesket tror på. Også Satan tror, at han kan ødelægge det gode, det guddommelige. Men der gives så meget, meget mere, kære venner! Og De hensætter Dem ofte i troen, og aner ikke det mindste om, hvad De skal stille op med den. Ordet "tro" kommer jeg til i næste time, det vil sige, idet jeg forærer Dem endnu et bånd, så De kan tage alt dette til Dem med mine egne ord, at jeg dermed kan give Dem en nærmere forklaring, så De også ved, hvad De skal stille op med det.

7

For at fatte mig i korthed: Når mennesket siger "Jeg tror!", så må han ikke gøre et eller andet, men gøre det, det vil sige omsætte denne tro, som han tror på, i handling. Men hvordan vil alt dette være muligt? Og jeg må endnu engang vende tilbage, idet jeg selv siger, hvordan mennesket er udstyret, hvordan mennesket er skabt, og hvem det afhænger af, om det afhænger af hans næste eller af ham selv. Naturligvis må mennesket have en vilje til igen at finde sin krop i den bedste orden, det vil sige, den må igen føres tilbage i den guddommelige orden.

[Jeg giver Dem, kære venner]¹ venner, en lille livsvisdom med på vejen. Vær nu opmærksom! Jeg vil tale langsomt og tydeligt, så De ikke mister et ord. Så De forstår denne livsvisdom, så De optager denne livsvisdom i Dem, tager den til Dem, og også altid lever efter den, så vil også De opnå at få succes, så vil De gennem denne livsvisdom tilføre Deres krop det, tilbyde den, optage det for den, som den har brug for, som Gud også har skabt til den, og også har bestemt den nødvendige energi for, som mennesket naturligvis selv må optage i sig.

Før jeg går over til dette, vil jeg give Dem en ganske lille sammenligning: Når De har et batteri, og dette batteri er blevet tomt, så ved De, at et tomt batteri ikke har nogen energi. Og når det igen er opladet, og det er tilsluttet de andre organer, altså ting, som dette batteri er tilsluttet – det kan være en klokke, det kan være et bilhorn, et eller andet teknisk apparat, ligegyldigt hvilket – kan dette tekniske mirakel gennem energien fungere igen.

De ved helt bestemt, at et batteri, som er blevet tomt, må oplades igen. I den tid det bliver opladet, kan De ikke benytte batteriet. Det kan nu ikke give energi fra sig, fordi

¹ I den offentliggjorte cd-udgave mangler disse ord

det bliver opladet. Følgelig må De i denne tid undvære batteriet, for det kan nu ikke gøre andet end at optage energi. Kort sagt, det bliver opladet. Når det igen er fuldt opladet – når jeg nu tænker på batteriet i en bil, som også er indrettet til at lade op, så behøver dette batteri kun at være opladet, så dynamoen gennem motorens virksomhed, der jo igen er afhængig af energi, som giver denne motor gnisten, som får eksplosionen til at ske, når den, motoren, får tilført drivstof og benzin.

Her, kære venner, sker der så det, at dynamoen oplader batteriet så meget, at det igen råder over

fuld energi, og De ikke mere behøver at få det opladet. Det er ganske naturligt, at De straks fra begyndelsen har et energiforbrug, idet bilen nu er udstyret sådan, at De med den energi, som batteriet giver fra sig, ikke alene kan benytte afvisere, viskere til ruden og radioen. Så har De også til hele belysningen, ikke kun udenfor vognen, men også i vognen, og til meget andet. De kan endog installere en kaffemaskine og koge kaffe på denne energi. De kan barbere Dem, De kan gøre alt muligt. Hvis De straks tager strømmen, energien, fra et ikke fuldt opladet batteri, vil De igen have et tomt batteri, og De er så tvunget til at bringe det til opladning, så det igen kan optage ny energi.

8

Men, kære venner, hvis De ikke gør det, og energiforbruget ikke fra begyndelsen er så stort, og De forstår at omgås sparsomt med energiforbruget og ikke bruger dette batteri så voldsomt, men kun til at sætte motoren i gang, bliver det gennem motoren, der her sætter dynamoen i gang, som det er dens opgave, så vil dynamoen jo igen oplade batteriet til fuld styrke.

Det er ikke anderledes her i vores menneskelige krop. Når mennesket om natten optager en smule energi, så tror han straks, at han både kan og skal gøre alt muligt, og så beskæftiger han sig med alle mulige ting, så han i løbet af formiddagstimerne igen er uden energi. Han udtrykker det sådan, at han siger at han er træt, er uden energi, han er ikke mere i stand til at optage en tanke, han kan ikke tage sig sammen, er simpelthen svag, han er en svækling, han er syg.

Det, mine kære venner, som kaldes "at være syg", er blot at være uden energi! Og derfor går jeg nu over til denne lille livsvisdom, som kun er fra mig, idet jeg dermed lader Dem vide så meget, at De – når De forstår denne livsvisdom, som jeg lige sagde, og også tager den til Dem og lever efter den – så belønnes De hele tiden med succes.

Mennesket handler efter sin vilje.

Som viljen er, således er tanken.

Tanken får mennesket til at handle.

**Vil du opleve det guddommelige,
må du stræbe efter det!**

Elsk livet – Gud. Gud er overalt!

Penge er magt – sundhed er almagt.

Hvis De, kære venner, også vil have det, jeg lige har sagt, skriftligt, så er jeg ikke uvillig til at give Deres foreningsleder det skriftligt, så De også selv kan skrive denne livsvisdom af.

Misforstå mig nu ikke! For at forstå dette, må De først sørge for at finde ro. Og gennem roen, som De optager i Dem, vil De også kunne forstå dette. Det vil sige, at De forstår det, og nu ved, hvad denne lille livsvisdom siger Dem.

Nå, venner, hvem lever efter dette? Når jeg siger: "Mennesket handler efter sin vilje!", så afhænger det jo helt af hans vilje. Som viljen, som det enkelte menneskes vilje er, sådan er tanken. Altså, her kommer tanken, som får ham til at handle. Jeg minder ganske kort om, hvor ofte De har sagt: "Jeg fik tanken, og havde viljen til straks at omsætte den i handling, så jeg ikke skulle glemme den. Så, 'hvad du kan gøre i dag, skal du ikke udskyde til i morgen!'" Mange mennesker lever også efter denne lille livsvisdom. Mange mennesker lever modsat.

Men her, kære venner, har De jo allerede fået så mange beviser på, at det afhænger af Dem selv, at det kommer an på Dem selv – ikke på nogen anden! Heller ikke her, i dette tilfælde, kommer det an på Gröning, men altid på Dem selv. Det drejer sig om Dem selv. De må kalde Dem selv til orden. De må selv vide, hvad De vil. Men De må også have viljen! Og når De virkelig har viljen, vil De til dette, – når De har den gode vilje til dette, den guddommelige vilje – vil De også få gode tanker, og vil gennem disse tanker gå over til handling.

Som jeg gang på gang siger, "Du må gøre det!" Alene fordi du vil det. Du skal ikke forlade dig på dine nærmeste. Her er du sig selv nærmest! Og når du først hører på mennesker, eller mennesker forsøger alt muligt, mennesker råder dig til alt muligt og gang på gang siger: "Forsøg dog dit, forsøg dog dat, forsøg dog hint. Eller måske skulle du engang forsøge det, som Meier, Schulz, Huber har sagt til dig. Eller måske er der noget andet – i hvert fald må du forsøge alt muligt for at blive rask."

Kære venner, jeg giver Dem et godt råd: Hold Dem fra dette ord "forsøg"! For ethvert forsøg bliver til besvær for Dem. For De ved allerede selv i dag, at De har forsøgt meget, som De selv mange gange siger, har forsøgt alt, hvad der var muligt. Ikke kun De alene, men mange af Deres nærmeste har også forsøgt at befri Dem for denne ulykke. Men det var aldrig det rigtige! For De har dog kunnet overbevise Dem om det, men vidste blot ikke, at dette ene ord "forsøg", alene var skyld i det; at De kun forsøgte, men aldrig var gået over til handling. Og forsøget, fristelsen, bliver til noget ondt for mennesker!

Jeg vil ikke gå for vidt her i dag, og blive alt for udførlig, for jeg tror ganske bestemt, at De har forstået disse få ord rigtigt, som jeg lige har sagt, og nu også ved, hvordan De skal bære Dem ad, og er villige til at begynde at gøre, ikke kun et eller andet, men netop det, De først og fremmest skylder Dem selv.

Bevar nu roen, som De jo virkeligt optager i Dem, og gå endelig over til at iagttage Deres egen krop på tilsvarende måde, da De jo må vide, hvad den, hvad Deres egen krop er værd for Dem. De må nu gå over til at lægge mærke til den. Ikke det, De nu forstår ved at iagttage, at De betragter Deres krop – nej! Sid simpelthen roligt og iagttag, uden at De optager en ond tanke, det vil sige – jeg udtrykker mig tydeligere – at De ikke forfølger sygdommen, og at De ikke tvivler på helbredelsen! For De har sundheden! Jeg vil ikke bruge ordene "sundhed" og "sygdom", men De vil ikke så nemt forstå det på anden måde, og derfor må jeg bruge dem. For nu må De jo vide, at sundheden jo er det mest værdifulde for Dem! De har jo så tit sagt, at De vil have sundheden, at De vil være rask. Og jeg svarer Dem: Så gør det dog, det, som De vil!

Og derefter fatter jeg mig i korthed, og siger endnu engang: Vær nu opmærksom på Deres krop! Så vil De ikke konstatere et eller andet, men hvad der viser sig i Deres krop. Og disse tegn, det er en fornemmelse, som De nu mærker. Og følg så denne fornemmelse, hvordan den breder sig i den, i Deres krop.

Men hvis De har, eller har haft smerter, så forølg ikke disse smerter, eller om muligt sygdommen set udefra. Eller at De endnu ikke kan bevæge det ene eller det andet led frit – nej, venner! Iagttag kun kroppen i den allerstørste ro, hvad der sker i den. Forlang ikke, at der straks skal komme orden i den! Jo større uorden, jo mere må kroppen skaffe sig af med, og det så længe, til den fuldstændige orden er indtrådt. De ved jo slet ikke, hvor stor en uorden der allerede er i Deres krop. Også hos dem, der slet ikke føler det endnu.

Hvor ofte har mennesker, som aldrig før har mærket nogen forstyrrelse i kroppen, ikke opsøgt lægen, før pludselig – som lyn fra en blå himmel – noget er sket. Her tænker jeg kun på det onde, som mennesker kalder et slagtilfælde. Stået rask op om morgenen, har sat sig hen og har lagt sig, og så var en kropsdel eller hele kroppen lammet ved dette slagtilfælde. Hvis der straks kommer lægehjælp, kan man naturligvis lindre, vil man kunne formindske det. Men sådan er det ikke i alle tilfælde – tværtimod, det er måske blevet værre. Eller *[det er blevet bedre, og derefter, hvor mennesket igen er blevet overmodigt, tror han, at nå ja, det er forbi, dette lille slagtilfælde. Så kommer et andet, og efter det andet følger et tredje. Hvor ofte har vi ikke hørt fra mennesker, at det er sådan]*²

² Disse ord mangler i den offentliggjorte cd

10

Ja, venner, hidtil var kroppen i orden. Hermed vil jeg kun give Dem bevis for, hvor lidt De ved om Dem selv, hvor lidt De ved om deres krop. Og hvor let der kan ske en ulykke med den, hvor De slet ikke anede, at ulykken, det onde, havde bredt sig i Deres krop, hvordan der simpelthen var kommet overgang i en ledning, en nerve var blevet sønderrevet, en nerve blevet splittet, så et lem eller et organ – som jeg altid siger, at en energiledning i kroppen er blevet afskåret, og kroppen er blevet livløs.

Det er det samme som, jeg kunne også sige: Et teknisk mirakel kan også få et "slagtilfælde", når en ledning på en eller anden måde bliver svækket, en ledning bliver afbrudt eller brændt helt igennem. For energien afgiver også en vis varme, og hvis to ledninger rører hinanden, bliver der kortslutning. Kortslutning, når den opladede ledning kommer i berøring med minusledningen. Så bliver der kortslutning.

Her vil jeg ikke gå for vidt for at gøre det tydeligere for Dem, da det så går over i det rent tekniske, og jeg kan kun føre denne sammenligning så vidt, som De kan forstå det fra den tekniske side. Jeg vil kun gøre det så forståeligt for Dem, at De er i stand til at forstå Dem selv. Og når De har uddraget læren af det, vil De også være i stand til at belære Deres næste, idet De siger ham sandheden, som De nu har mærket den.

Nu videre, kære venner. Altså, De har ikke anet, har ikke kunnet ane, hvor stærkt kroppen allerede var grebet af ulykken, og hvordan alt var forberedt på pludseligt at nedbryde den. Derfor er det nødvendigt, at De altid sørger for at være fuld af energi! Det kommer det an på, og det er det vigtigste!

Nu vil jeg blot sige en smule af alt det, hvori sandheden også fortsat ligger, idet jeg nu vil råbe til Dem: Hav tro og tillid – den guddommelige kraft hjælper og helbreder! Altså alt dette, hele livet,

sættes i gang gennem energien, gennem Guds energi, For det er livet! Ligesom et teknisk mirakel er afhængig af energien, er også vi, som Guds levende væsener, afhængige af hans energi.

Fra ordet "energi" vil jeg ikke gribe videre ud i universet, og også her opremse alt til de mindste detaljer, om hvordan der er sammenhæng, hvordan vi er afhængige af denne energi, og hvordan energien gør alt det, den har fået som opgave af Gud.

11

Dette er nu engang Guds værk, vi kunne også sige, det er elektricitetsværket, som får alt dette til at ske, ligesom vi her på denne jord har elektricitetsværk, hvor strømmen, det vil sige energien, i ledninger bliver jaget gennem alt, så mennesker i dag ikke kun er i stand til at fjernstyre skud, at standse dem på lang afstand, men også at styre tekniske mirakler, som kan bevæge sig på denne jord, kan blive standset og fjernstyret, ligesom der findes meget andet af denne slags.

Kære venner, nu håber jeg, at De har forstået mig så vidt, at De nu også ved, hvoraf det kommer, og hvem det kommer an på. Og jeg råber det endnu engang: Det kommer an på Dem selv, hver enkelt kommer det an på! Altid på den, der har brug for det!

Når jeg nu for et lille øjeblik sammenligner Dem med et batteri, som er blevet tomt for energi, ja, så vil De vide, at også Deres krop er blevet tom for energi, og at De ikke er i stand til fra hoved til fod at kunne skifte om, at føle, hvordan det er fat derinde, og hvordan De kan bestemme over lemmerne, hvor De dog skulle kunne herske og bestemme over Deres enkelte lemmer, ligesom De skulle kunne sætte hele Deres krop i gang. Men jo kun, når De er i besiddelse af tilstrækkeligt med energi, så De kan bestemme over Deres krop, og få den til at bevæge sig med denne energi.

Som en motor, der er indbygget i en bil, som hvis den sættes til at arbejde og har tilstrækkeligt med energi og "næring" – benzin – olie, og også smøreolie, smøremidlet i motoren, så sætter denne motor hele køretøjet, som her er en sammenligning med kroppen, i gang. De kan bevæge bilens hjul frem og tilbage, langsomt eller hurtigt. De kan også sætte hjulene i stå, og alligevel kan motoren arbejde, uden at disse hjul overhovedet bevæger sig.

Men også her må jeg standse op, venner, for ikke at gribe for vidt, for ellers vil De sige: "Han kommer med så mange sammenligninger, han kommer med de tekniske mirakler – nu ved jeg, at jeg er et guddommeligt mirakel, at jeg er en guddommelig skabning, det vil sige, at Gud har skabt mig, og at Gud også har sørget for, at jeg kan optage alt det til min krop, som den har brug for."

Ja, ven, når du nu har sat dig til ro, det vil sige, nu optager roen, så du nu er opmærksom på din krop, så vil du konstatere, at opladningen, energien, er trængt ind i din krop, og at kroppen vil være fuld af energi. Og at denne energi får alt i din krop til at komme i orden, det vil sige, at der sker noget i kroppen, den rører på sig og det bevæger sig i den, og det er en fornemmelse, som De aldrig før har mærket i Deres krop. Der var fejl i den, som der bliver arbejdet på. Få nu ikke straks den tanke, at De siger til Dem selv: "Tja, det gør jo ondt igen!" Eller: "Det er så varmt!" Eller: "Det brænder!" Eller: "Det bliver endnu værre, end det før har været!" Nej, venner, bevar roen! Vær forsigtig, og jeg siger Dem straks: Det er ikke den samme smertende eller varme fornemmelse, som det var engang, da kroppen, organerne, endnu var i uorden, men De vil snart blive klar over, at det er en helt anden følelse, end det hidtil har været.

Nu fortsætter vi, venner. Vær fortsat opmærksom på Deres krop. Optag nu ingen tanker. Gå nu først og fremmest i gang med at opnå selvtillid. Og tro også på det, Deres krop har brug for. Optag aldrig mere tanken om sygdommen, for så bliver kroppen syg! Optag en sund tanke, så bliver kroppen rask!

Gud har givet os så meget med på vores livsvej her, at vi selv kan bestemme over os, over vores krop, og kan leve helt efter vores egen vilje. Optager mennesket her og der onde tanker, det vil sige lever efter den ondes vilje, så vil han modtage onde tanker, og disse onde tanker får ham til at handle. Denne onde tankekilde stammer udelukkende fra Satan selv.

Men lev i det gode, lev efter Guds vilje, så vil De modtage gode tanker, tanker fra den guddommelige tankekilde, og så vil De – så længe De ikke er kommet bort fra den gode vilje, altid holder fast ved den og siger: "Jeg vil! Jeg vil det gode! Jeg viser ikke det onde opmærksomhed!" – så vil De også omsætte disse gode tanker i handling, og for dette vil De, fordi De har gjort det ved Deres krop, modtage en stor, den største løn, lønnen fra Gud.

Det er langt fra nogen talemåde, når den ene eller anden i dag måske endnu tror; "Vrøvl, hvad han siger der! Vrøvl, hvad han våser om der! Vrøvl, hvad mennesker tror på i dag! Den slags findes slet ikke." Kære venner, blev ikke vred på dette menneske. Han er uvidende. Han lever stadig i det ondes vilje. Han er endog blevet til Satans værktøj. Han kan simpelthen ikke tro på det gode, og bliver stadig ført fra den ondes side, og bekæmper kun det gode, fordi han bliver ført af det onde.

Her er det omvendt: Den, som her lever i Guds vilje, bliver virkelig ført af Gud. Blot må han ikke lade sig trække ud af denne føring, eller oven i købet forfalde til den ondes vilje, så den onde vilje, Satans vilje, bringer ham bort fra denne vej. Men her er det altid igen – jeg kan ikke sige det tit nok – hvert menneske selv, der skylder sig selv meget godt. Hvor han har glemt sig selv, og alt afhænger af ham alene, at han gør det, han vil, for han skal jo gennem det onde samle så megen erkendelse, at han virkelig er overbevist, som også De er blevet overbevist, fordi De engang levede efter det ondes vilje, de onde tanker kom, og det har – hos Dem alle – ført til det onde.

Det er jo indsigt i de rigtige årsager. De har overbevist Dem om alt dette, har kunnet overbevise Dem. Og nu tror jeg, det er på tide, at De holder op med alt dette, og nu går over til det, som virkeligt fører Dem, som fører alle mennesker til Gud.

Altså, at ville det gode, vil sige: at mennesket nu endelig gør det gode, sådan som Gud vil det! Og Gud vil også føre ham, han vil sende ham så mange gode tanker. Og nu ved han også, at mennesket ved, at han skal omsætte disse tanker i handling. Det skylder han sig selv, det skylder han også sin næste, det skylder han Gud.

Det er ikke sådan, som mennesket så tit har sagt: "Gud tilhører os. Gud skal give mig det, at jeg kan gå igen!" Nej, venner, Gud tilhører ikke os, vi tilhører Gud! Og vi har at gøre alt sådan, som Gud selv har bestemt det!

Blot råder mennesket selvfølgelig ikke mere over denne viden. Han ved intet om sig selv, han ved intet om alle levende væsener. Han lever i dette jordiske liv sådan, at han forsøger alt muligt; overbevist om, at når han her og der brænder fingrene, så er det en lære for ham. Men om sig selv har han til i dag endnu intet lært.

Og derfor siger jeg, tro nu ikke, at jeg ved meget. Jeg ved ikke andet end det, som mennesker ikke mere ved i dag. Og derfor siger jeg til alle mennesker: Menneske, kend dig selv! Menneske, behersk din krop!³

Og nu vil hver enkelt også sige: "Er det muligt? Jeg troede ikke på det, men nu har jeg overbevist mig!"

Og nu beder jeg Dem til slut, venner: Tro ikke det, jeg nu har sagt, men overbevis Dem om det! Jeg siger: Det er sandheden! For sandheden er Gud! Vi tilhører ham!

13

Musik, ufuldstændigt: Fra Svanesøen af Peter Iljitsch Tschaikowski

³ Jeg vil det helst ikke, men nu må jeg tage afsked med Dem, kære venner, idet jeg endnu engang ønsker Dem al kærlighed, alt godt, det guddommelige! Og ikke kun Dem alene, men også alle, der hører Dem til, som De kalder Deres nærmeste. Og også dem, for hvem De har haft et hjertensønske og har troet for, at også han ville få det gode i sin krop igen. Og så vil hver enkelt også sige: "Er det muligt? Jeg havde aldrig troet det, men nu er jeg overbevist!"

³ Der eksisterer flere lydbånd af dette foredrag af Bruno Gröning. De adskiller sig ved forskellige alternative endelser. En anden version af foredraget ender med følgende ord: "Det er dig selv, og ikke din næste! Fordi du ikke vidste det, siger jeg det til dig, så du kommer til selverkendelse, så du fra nu af ved, at det er dig, der ikke må optage alt det onde. Du kan, du har optaget det! Fordi du var uvidende! Du har troet, at det var rigtigt sådan. Men jeg tror, at du nu er overbevist om, at det ikke var rigtigt. Og så let det dog har været, at du engang optog det onde, at din krop blev grebet af det onde, men at du dog deraf har udtrukket læren, at det ikke var godt. Og mange har sagt: 'Jeg ærgrer mig ikke mere'. Jeg kunne sige meget til dette, venner, men desværre må jeg begrænse mig, lydbåndet er ikke så langt, at jeg kan sige Dem alt, hvad jeg gerne ville sige Dem, og også endnu må sige. Her drejer det sig om, at De nu ved dette:

Omvendt er også noget værd!

Det onde kom meget nemt. Jeg behøvede ikke at gøre meget, jeg behøvede kun at lade mig trække hen til det, og så var jeg allerede et vrag, gjorde det onde og følte det onde i mig, i min krop. Omvendt – nu at ville det gode! Og altid stå ved det gode! Idet jeg siger, at du her må have selvtillid og også tro på det gode, at du tager det til dit hjerte, at du optager dette – alt det gode – i dig, i din krop, og at du tror, at det jo virkelig fører til det gode, at du herigennem virkelig bliver ført tilbage til Gud. Foreløbig vil jeg slutte, kære venner. Jeg har endnu meget mere at sige!"